

[Finansministeren.]

lægges, den almindelige Befolkning har længe betalt mere, end den burde; paa Forbrugsvarerne hviler der en stor Afgift, nu kommer man med et Forslag, der tager der, hvor Skattebyrden kan bæres, det er vi med till! Jeg synes, det vilde have tjent de Konservative og Venstre til Ære, om man var gaaet ind for Forslaget, men det har man ikke villet. De Konservative siger, at vi har faaet saa mange Indtægter — jeg har nævnt her, hvad der er kommet ind —, og saa maatte man kunne undvære denne øgede Indtægt. Ja, men disse ærede Medlemmer har ikke talt om, hvilke Udgifter der har været i den samme Periode; forøget Renteudgift ved Kurstab o. lign. 45 Mill. Kr., Nedsættelse af Amtsskatterne med 43 Mill. Kr., Socialreformen i et Par Aar med et Par Hundrede Millioner Kroner, og store, meget store Beløb til Hjelpeforanstaltninger over for forskellige Erhverv. Det er det, Indtægterne er anvendt til, og for langt den største Del af disse Udgiftslove har bl. a. de Konservative stemt; de har i højere Grad end Venstre stemt for disse Love, og det burde man tage i Betænkning, naar man nu vil gaa imod dette Forslag.

Jeg skal saa kun sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen om de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag. Det er rørende at høre, at baade det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og, saavidt jeg forstod, ogsaa det ærede Medlem Hr. Clausager, er bange for, at Landbruget skal blive ramt af denne Merindkomstbeskatning. Jeg har sagt og gentager, at man skal have en Indtægt paa mindst 8 000 Kr. for at komme til at svare Merindkomstskat, og saa er det meget smaa Procenter, man begynder med. Det vil være meget faa Landbrugere, der kan blive ramt heraf; jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at han havde et Eksempel, han kunde vise mig, men jeg hørte ikke, at dette Eksempel blev fremsat. Jeg tror, jeg tør sige, at er der endelig en Landbruger, der bliver ramt, saa rammes han jo dog kun, hvis han har haft de 8 000 Kr. i Indtægt, og saa klarer han nok de 10—15—20 Kr., han kommer til at betale; og er han saa højt oppe, at han kommer til at betale 200—300 Kr. i Merindkomstskat, saa har han en meget betydelig Indtægt, og saa har jeg ikke Medynk med ham, fordi han kommer til at betale; saa hører han ikke til det nød-stedte Landbrug. Denne Regning udskrives jo, fordi vi gør et Gilde — man kan mene, det er et tarveligt Gilde, vi gør for Landbruget, men vi gør det nu engang, og saa maa

Pengene ogsaa ind, for at vi kan dække Udgifterne derved. Og skulde der saa endelig være en enkelt Landbruger, som kom af med et lille Beløb, synes jeg ikke, det gør saa forfærdelig meget.

Jeg kan ikke tiltræde de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag, heller ikke Forslaget om at forhøje Procenten, saaledes som det ærede Medlem har foreslaaet i sit Ændringsforslag Nr. 3. Det er rigtigt, at jeg henvendt til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der mente, at disse Procenter egentlig var for lave, har sagt: vel, hvis de Konservative vil gaa med til Forslaget, men stiller som Betingelse, at vi skal hæve Procentsatserne betydeligt, kan vi forhandle derom. Jeg har været forhandlingsvillig over for det ærede Medlem Hr. Korsgaard, men det ærede Medlem Hr. Korsgaard har til Trods for denne Vilje fra min Side ikke villet være med i Arbejdet, og den Omstændighed, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen nu mener at burde stille et Ændringsforslag om at forhøje Procenterne, interesserer mig ikke saa meget i den Forstand, at jeg af den Grund finder Anledning til at ændre Lovforslaget. Jeg maa derfor anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemme for de af mig stillede og af Fler-tallet tiltraadte Ændringsforslag.

Ordføreren (Retoft): Naar jeg tager Ordet, er det nærmest kun for at sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at det er en Misforstaaelse, hvis han har opfattet mine Udtalelser saaledes, som jeg forstod det ærede Medlem havde gjort, at jeg havde udtalt, at Ejendomsskatterne var for høje i Almindelighed. Det er ikke det, jeg har ment. Nej, det, jeg tænkte paa med, at Ejendomsskatterne kunde være for høje, — hvad jeg for saa vidt indrømmer —, var den Uligelighed, der kan være fra Kommune til Kommune. For nu at tage Frederiksborg Amtsradsreds, som det ærede Medlem var inde paa ved at omtale Mødet i Hillerød den 7. April, som jeg ogsaa godt kender, saa vil man, hvis man gaar fra den ene Kommune til den anden, finde en meget uligelig Grundskyldspromille. Og jeg ved jo ogsaa godt, hvorfor det er. Det er vistnok saaledes i al Almindelighed, at der, hvor de største Gaarde ligger, har man ogsaa den største Grundskyldspromille. Det er ikke noget, som man i og for sig kan bebrejde de Kommunalfolk, som har lagt det paa den Maade, de mener er rigtig; det skal de ikke have Utak for, men naar jeg har fremdraget dette Forhold, er det kun for at belyse,